

Mette Handberg: «April» — billedtepper 1973.

(Foto: Terje Bringedal)

Teppet er opp/mest

«Sjøhesten Blakken» og førti tepper til

Vel den fremste billedveverske i vår del av landet for tiden — Mette Handberg — er invitert som utstiller i Nordenfjeldske Kunsthindustrimuseum, og presenterte ved åpningen søndag opp imot et halvt hundre arbeider fra de siste 10 år. Det er vesentlig billedtepper — men også noen broderier og dukker. Selv om kunstnerinnens tepper ikke er av de største i formater er det likevel blitt en ruvende utstilling i den store utstillingsalen i Munkegaten.

Mette Handberg er utdannet ved vevskole og kunsthåndverksskole i Bergen. Det sies også at hun har

arbeidet et år som mannequin og fotomodell for det store motehuset Faith i Paris. Nå bor hun i Trondheim — og synes å ha en travel tid som skapende kunstner i småstundene som en tobarnsmor har til disposisjon.

I en tid hvor det eksperimenteres meget i billedveven, er det godt å møte en veverse som har et så bevisst og redelig forhold til teknikk og materialer som Mette Handberg. Uten å være redd for de nyere effekter som hull, transparente felter, metalltråder og stentøykuler og andre kuler, holder hun det hele sammen strengt kunstnerisk og kvalitetsmessig. Det er all grunn til å tro at utstillingen vil interessere mange. Den har både sjarm og holdning.

De fleste arbeidene er allerede i privat eller offentlig eie, men noen få er til salgs. Deriblant en del

dukkepar. Så vidt vi vet er dette Mette Handbergs første separatutstilling — i hvert fall hennes første store monstring. Meget tyder på at hun vil stå sterkere i bildet etter denne begivenheten. Blant de utstilte tepper er blant andre Kunsthindustrimuseets «Forurensing» som ble kjøpt inn allerede for noen år siden. Veverken er medlem både av TBK og av Kunsthåndverkerens nye organisasjon. Og denne doble organisasjonstilhørighet forteller sitt om hennes plassering midt mellom bildende kunst og kunsthåndverk.

Hennes titler på teppene er delvis som hentet ut av moderne lyrikk: «Men de fleste kommer ikke til himmelen...», «Lopus», «Ode til en marihone eller marihane», «Eks-halasjon» og «Sjøhesten Blakken». Titler er ikke det viktigste. Men noe forteller de alltid både om kunstner og verker.

U.

Adressa 24-1-77